

HÍREINK

Május hó folyamán a hétköznap esti Liturgiához kapcsolódóan **parakliszt** végzünk az Istenszülő tiszteletére. Figyeljük a heti kiírás pontos rendjét!

Május 2-án, szombaton a **Harmónia Kamarakórus** tagjainak kérésére a kórus cd-felvétele zajlik templomunkban.

Május 3-án, vasárnap – **anyák napja** lévén – a Szent Liturgia után hittanos gyermekeink az édesanyákat, nagymamákat köszöntik.

Érseki keresztelő lesz templomunkban. Megtiszteltetés egyházközségünk számára, hogy május 3-án, vasárnap 14 órakor Kocsis Fülöp érsek-metropolita templomunkban kereszteli Seszták István atya negyedik gyermekét, ifj. Seszták Istvánt. Örüljünk velük együtt!

Május 9-én, szombaton lesz Máriapócson a **gyermekbúcsú**, amelyre autóbusszal készülünk. Gyermekeink részvétele – az egyházközség ajándéka-ként – ingyenes. Örömmel vesszük szülők, nagyszülők jelentkezését is. Tőlük az utazási költséghez jelképes, 500 forintos hozzájárulást kérünk.

Május 10-én, vasárnap a Szent Liturgia után **vendégeink** lesznek a **Sója Miklós Óvoda óvodásai**, akik – Hülvely Zoltán atya és óvónők vezetésével – anyák napi műsorukat hozzák el templomunkba. A gyerekek szállításához autós felajánlásokat várunk, a programot követő kínálásukhoz pedig a sütésben járatosak segítségét kérjük.

Május 12-én, kedden 19 órakor Pregitzer Fruzsina színművésznő **Mécs László-estet** tart a Hittudományi Főiskolán. Az előadás igen szép színházi és lelki élményt ígér; ne hagyjuk ki!

Felnőtt katekézist e hónapban május 13-án és 27-én 18.30-kor tartunk.

Május 14-én, csütörtökön, **Urunk mennybemenetele ünnepén** – már az előesti vecsernyével kezdődően – vasárnapi szertartási rendet tartunk templomunkban. Teljes liturgikus rend lesz máj. 25-én, **Pünkösöd hétfőn** is.

Május 31-én, vasárnap lesz a **Betegek Búcsúja** Máriapócson. Az autóbusszos zarándoklat részvételi díja 1.200 Ft.

Házasságkötések: *Hamza Attila Bertalan* görögkatolikus vőlegény, Hamza Bertalan és Korona Ilona szülők fia eljegyezte házastársul *Fazekas Éva* református menyasszonyt, Fazekas Árpád és Finna Ágnes Anna szülők leányát. Esküvőjük május 9-én lesz. – *Vaszkun Gábor István* görögkatolikus vőlegény, Vaszkun István és Mezei Erzsébet szülők fia eljegyezte házastársul *Kótyuk Eszter Mária* görögkatolikus menyasszonyt, Kótyuk Márton és Kocsis Erzsébet szülők leányát. Esküvőjük május 16-án lesz. – Imáinkkal kísérik a jegyesek készülését! Ha valaki közöttük házassági akadályról tudna, lelkiismereti kötelessége jelezni azt a parókián.

A KERTVÁROSI GÖRÖGKATOLIKUS
EGYHÁZKÖZSÉG ÉRTESÍTŐJE

LEGYEZŐ

2015. MÁJUS

ÉLETÜNK HORGONYA, A CSALÁD

„A bolgár tengerpartra indultam nyaralni, vonattal. Sorban álltam a pénztárnál, mondtam az úti célt, mire a jegypénztáros kiszólt az ablakon: – A mamájával utazik?

Zavarba jöttem, és dühös lettem. Lehet, hogy tejeles képű gyerek vagyok, de tizennyolc elmúltam, miért utaznék a mamámmal? Meg egyébként is: mi köze hozzá?

– Nem, a barátommal utazom – szóltam vissza ingerülten.

Percekbe telt, mire a jót kacagó hölgyel tisztáztuk a kérdés valódi tartalmát. A Bulgáriába tartó nemzetközi expressz – mivel a tengerpart egyik részét is így hívják – a 'Mamaya' nevet viselte. A pénztárosnak nyilván tudnia kellett, erre a vonatra kérem-e a jegyet. Ezért kérdezte: a Mamaya-val utazik?

A félreértésen aztán együtt is jót derültünk. Azóta azonban már tudom: igen, a mamájával utazik – élete, azaz fogantatása első pillanatától a mamájával utazik minden ember. Édesanyánk szeretetében fogamzik meg a bizalmunk, az életszemléletünk, a jövőnk, az egész életünk. Anyánk méhében érezzük már; a vérerek, idegpályák, áramló nedvek titkos híradásaiból magzati létünk első pillanatától tudjuk, hogy örömmel várnak-e erre a világra.”

Anyák napján évről évre megköszönjük kilenc hónap áldott, feszült vára-kozását, az anyai öl vajúdását s a jajongóan boldog finálét, amelyben fölsírt az életünk. Megköszönünk minden átvirrasztott éjszakát, minden áldozatot, minden simogatást és minden figyelmeztetést, minden meg nem érdemelt szeretetet.

Ha valami pótolhatatlan nemcsak személyes életünkben, de a világban, az emberi életben, a létben, az az édesanyák szeretete.

* * * * *

Görögkatolikus Parókia, Nyíregyháza, Legyező u. 3. – Tel. 30/415-50-92

Honlap: www.kertvarosigorogok.hu – E-mail: obbagy1@upcmail.hu

Felelős kiadó: Obbágy László parókus

Szülőnek lenni ajándék és feladat

A **szülői hivatás** szépsége és felelőssége **Isten szeretetében gyökereszik**. Amikor a házastársak hitvesi szerelméből új élet fakad, akkor ők a **Teremtő munkatársai**. A családban pedig arra kell törekedniük, hogy a **jó Isten atyai és anyai szeretete** legyen szülői szeretetük mintája.

Az **atyi szeretet** a biztonságot, a vezetés és a gondoskodás felelősségét jelenti. Az lehet **jó édesapa** – igazi **családfő** –, aki tudatosítja magában ezt a felelősséget, ugyanakkor maga is a **mennyei Atya** gondviselő szeretetére bízva saját s övéi életét. Fáradtságos munkával igyekszik előteremteni a család életéhez szükséges javakat, de gyermekei nem csupán **dolgozni** látják, hanem **imádkozni** is. Vállalja a **vezetés** felelősségét: mutatja és járja Krisztus útját, s erre hívja családját is. Hátározott **értékrendet** ad. És a gondoskodása megnyilvánul a családi együttléteken – a beszélgetésekben, a kirándulásokban, a közös játékokban – is.

Istent Atyának nevezzük, de **anyai tulajdonságairól** is sokat olvashatunk a Szentírásban. Mint az édesanya, aki térdére ülteti s **becézgeti** gyermekeit, úgy szeret az Isten, és mint a **kotlós** a csibéit, úgy gyűjti össze a népét. Izgalmas felismerés, hogy a Biblia nyelvén az „**irgalom**” és az „**anyaméh**” szó ugyanabból a tőből ered. Olyan szeretetről árulkodnak ezek a mozzanatok, amilyenre a földön csak az **anyai szeretet** képes. Türelmet, bizalmat, **ingyenes szeretetet**, igazi otthont, odaadott időt, **asztalközösséget**, **családi tűzhely-meleget** csak az **édesanyák** képesek teremteni. Nehéz, de gyönyörűsége hivatás ez!

„Nemzedékről nemzedékre”

Az élet nagy **ajándéka**, ha **egészséges családban** nőhetünk fel. **Szüleink**, **testvéreink** körében tanulunk meg igazán szeretetben együtt élni. A családban sajátítjuk el a **közösségi lét** alapszabályait, ott ismerjük meg **szabadságunk korlátait**, de a helyes **alkalmazkodás** fontosságát, a **bocsánatkérés** és a **megbocsátás**, a **szolgáltatkészség** erényeit is. A **családi konfliktusok** tanulságaiból, a könnyes kiengesztelődésekből szintúgy sokat okulunk. A család **jellemünk formálódásának** is kiváló helyszíne.

Hálás lehet a jó Istennek, aki közelről tapasztalhatja meg idősödő **nagyszülei** szerető bölcsességét. Gazdagító ajándék a **különböző nemzedékek** összetartozásának felismerése. Nagy öröm az is, ha megélhetjük az **unokatestvérek** közösségét, láthatjuk a **rokonok** összetartását, részt vehetünk **tágabb családi** találkozókon.

Életünk **alapsejtje**, legértékesebb közössége, valódi **kincse** a **család**.

ÉGI ÉS FÖLDI DERŰ

A **pap** arra oktatja a jegyeseket, hogy a családi béke megőrzésének érdekében inkább menjen sétálni egyet az a fél, aki látja, hogy veszekedés lóg a levegőben.

Néhány hónap múlva találkozik az atya az ifjú férjjel.

– Hogy van, hogy van? Látom, jó színben.

– Igen... Ezt az atyának köszönhetem, ugyanis sokat vagyok jó levegőn.

Egy férfi felfigyelt az élelmiszerboltban egy anyukára, aki három év körüli kislányával vásárolt. A süteményespuhl előtt elhaladva a kislány fánkot kért, de az anyja nemet mondott. A lányka erre elkezdett nyafogni és hisztizni, mire az anyja csendesen csak ennyit mondott: – Jól van Mónika, már csak a sor fele van hátra, már nem tart sokáig, mindjárt végzünk.

Amikor a pénztárhoz értek, a kislány rágógumit akart, hiába. Újabb hiszti, az anya erre is csendesen csak ennyit mondott: – Mónika, öt perc múlva túl leszünk a pénztáron, aztán hazamehetsz, és alszol egy jót.

A férfi, aki végignézte az egész bevásárlást, követte őket a parkolóba, és megszólította nőt: – Ne haragudjon, hölgyem, de végig figyeltem önöket, és meg kell mondjam, bámulatos, amilyen türelemmel bánik a kis Mónikával.

Mire az anya: – Mónika én vagyok. A kislányt Timinek hívják.

* * *

Apám tudta

a csillagok nevét,
anyám kötözte virágok sebét,
anyám szebb volt apám szemében,
apám egy szó volt anyám nevében,
anyám ismerte apám lépteit,
apám szerette anyám éveit,
apám felhő volt világos égen,
anyám esőcsepp megázott réten,
így lettem én.

(Adamis Anna)

„Rájöttem, hogy a **családunk egy festő-vászon**, amelyre a legszebb reményeinket festjük – tökéletlenül és hanyagul, hiszen mind amatőrök vagyunk az életben. De ha nem figyelünk túlzottan a hibáinkra, csodálatos kép tárul a szemünk elé. És megtanuljuk, hogy nem a kép szépsége érdemli ki a hálánkat, hanem az, hogy egyáltalán festhetünk.”

(Richard Paul Evans)

Móricz Zsigmond **Légy jó mindhalálíg** című regényében Nyilas Misit – amikor a városba, a kollégiumba indul – így óvja édesanyja: „Légy jó, fiam, légy jó, kisfiam, mindhalálíg, fiacskám, légy jó mindhalálíg!” Misi tarisznyájába útravalóként ezt tette édesanyja. A fiúcskát tisztességtelen emberek kelepébe csalták. Misi ugyan elkövette a hibát, de nem vált tisztességtelenné. A legnehezebb időben is a fülében csengett édesanyja hangja: „Fiacskám, légy jó mindhalálíg!”

„Család nélkül az ember **elveszett zsebkendő**.”

(Vavyan Fable)

„Családtagjaid olyanok legyenek számodra, mint a **kályhának a szoba**, melynek melegítésére rendelik.”

(Weöres Sándor)

Mit ábrázol a hímzés?

Márk lassan lépegetett be a szobába, odaállt anyja mellé, nézte, hogy hímez, majd azt kérdezte:

– Miért halt meg a nagypapa? – Könnyes lett a szeme. – Pedig annyit imádkoztam érte!

Anya gondolkodott kicsit, és csak később válaszolt:

– Én sem tudom, kisfiam, mért szólította magához az Úr éppen most a nagypapát, de nem lázadok ellene, mert tudom, hogy amit ő tesz, az a legjobb. Akkor is, ha...

– ...ha nagyon nagy a szomorúság? – fejezte be Márk a mondatot. – És miért nem értjük meg mi is, anya?

Anya szótlanul simogatta kisfia fejét, majd hirtelen fölvette a hímzését, és odatartotta Márk szeme elé:

– Szép ez?

Márk meglepődött:

– Nem, anya, ez nem szép, összevissza öltések. Nem tudom, mit ábrázol.

– És így?

Anya megfordította a hímzést, és most a másik felét mutatta Márk felé.

– Ó, ez egészen más! Középen a kismackó, és látom az ábécé betűit is!

Anya letette a hímzést, és az ölébe vette Márkot.

– Ami velünk történik, gyakran olyan, mint valami hímzés fonák oldala. A másik felét csak Isten látja! De mivel ő szeret bennünket, biztosak lehetünk benne, hogy nekünk a legjobbat akarja.

– Azzal is, hogy a nagypapa meghalt?

– Igen, kisfiam, még azzal is. Szépen, nyugodtan halt meg, a betegek szentségében fel is készült a jó Istennel való találkozásra. És tudod, ugye, hogy a nagypapa nagyon szerette az Úr Jézust?

– Igen, tudom. Nekem is beszélt róla.

– Akkor hát: „Szíved minden bizalmát Istenbe vedl!” (Péld 3,5)

* * * * *

A világ Isten-szötte szőnyeg,
Mi csak visszáját látjuk itt,
És néha, legszebb perceinkben,
A színéből is valamit.

(Reményik Sándor)

Szülünk és öszülünk – avagy hogyan készülünk, hogy ki ne készüljünk?

*Gondolatok anyák napja apropóján az anyaságról komolyan
– és kissé komolytalanul*

Egy nőgyógyász ismerősöm mondta egyszer: Két dologért hajlandók a nők bármit megtenni. Azért, hogy legyen, és azért, hogy ne legyen gyermekük. Hát lássuk, ki dönt helyesen.

Görögkatolikus papcsaládból származom. Édesapámék az ötvenes, hatvanas szegény években azért vállaltak hat gyermeket, hogy „minél több száj dicsérje az Urat.” Tisztes szegénységben nőttünk fel; egy főiskolai diplomát, jogosítványt és sok-sok szeretetet kaptunk otthonról. Ha tudtak, szüleink segítettek gyerekeiken, unokáikon, de a legnagyobb ajándék az a nagy, összetartó család, amit köszönhetünk nekik. Hogy ők megbánták-e a hat gyermek vállalását, azt sajnos nem tudom megkérdezni tőlük, mert mindketten fentről imádkoznak már huszonhárom unokájukért – de életük, öregségük, szenvedésük és haláluk is példa környezetüknek.

Nem szeretnék nyálas szöveggel untatni Benneteket, Tisztelt Olvasóim, de ennyit mindenképp le kellett írnom az előzményekről.

Ebben a bizonyos családban én ötödik gyermekként születtem. Édesanyám májgyulladásban szenvedett, amikor várt, és az orvosok egyértelmű tanácsa az volt, hogy szabaduljanak meg ettől a magzatától. „Minek magának egy beteg, hisz már van négy egészséges gyereke?!” „Marci! Ha mi megöletjük ezt a picit, egész életünkben másról se fogunk tudni beszélni” – érvelt Anyukám. De nem kellett győzködnie Apukámat: „Az abortusz súlyos bűn; ha beteg lesz, akkor is az Isten ajándéka.”

Görögkatolikus papként egy szabolcsi faluban, Máriapócson szolgált akkor édesapám, és a szüleim a csodatévő Mária kegykép előtt térdelve töltötték a szülésig hátralévő hónapokat.

Egészségesnek születtem. Most negyvenhat éves vagyok, boldog, kiegyensúlyozott feleség, négygyermekes édesanya, sőt hat hónapja nagymama. Köszönöm, hogy szüleim igent mondtak az életemre.

Tudom, hogy most is velünk vannak, bár korán, hetvennégy évesen meghaltak, de imáikkal segítik életünk alakulását. Meghálálni nem tudtam a jóságukat, de példájuk követésével talán törleszthetek adósságaimból valamicskét.

Ha idáig eljutottál, Drága Olvasó, kapsz két percet, hogy megtörölgesd könnyes szemeidet – és lazább, komolytalanabb stílusban folytathatjuk. Mint tapasztalt szülő és kezdő nagyi, a következő szempontokat ajánlom a figyelmedbe, mielőtt belekezdenél a családalapításba.

Nem árt, ha előtte összeházasodtok... (Remélem, érted a tréfát. A család csak a házasságra épülhet!) Akár az egyetemi évek alatt, ha megvan a vágy és az elkötelezettség. Ha férjed már van, diplomád még nincs, attól szerintem nyugodtan jöhet a pici; a lányom is a féléves Teklájával fejezi be júniusban az egyetemet.

Ha szülő leszel, megváltozik az életed. Fontosnak, pótolhatatlannak érezheted magad, hisz van már életcélod; felnevelni az Istentől rád bízott csecsemőt.

Mivel van életcélod, sosem leszel depressziós. (Legfeljebb fáradt.) Többet fogsz aktívan élni. A sok átvirrasztott éjszaka után a szervezeted beáll a hat órás alvásszükségletre. De különben is miért aludnánk át életünk harmadát?

Ha lezserebb alkat vagy, és nem parázod végig gyermekeid megmérettetéseit az óvodába való bejutástól kezdve a munkahely, illetve a társ kiválasztásáig, élvezni fogod a fejlődését, kibontakozását, szerelmes virulását.

A „teher alatt nő a pálma” elv alapján kreatívabbá alakulsz. Megtanulod, hogyan kell kevesebb jövedelemből nagyobb családot eltartani. Konyhatündérré változol (ha eddig nem tanultál meg főzni a férjed kedvéért). Főzni fogsz, hisz évekig mégsem szoptathatod a gyermekedet.

Fizikailag is aktív maradsz, hisz a gyermekek utáni többszörös rendrakás felér egy-két aerobik órával, s mindez gazdaságos is, hisz nem kell súlyos pénzeket fitness termekben hagynod.

Agyi kapacitásodat is fejleszted; megosztott figyelmed elkápráztatja a környezetet, s azzal, hogy évekig tanulhatsz a gyermekeiddel, te sem felejtod el, hogy Kuala Lumpur az Malajzia fővárosa.

Csemetéd serdülve próbára tesz majd néhányszor, de te jeleskedhetsz az erények gyakorlásában. Türelem, alázat, megbocsátás mind nemesebbé tesz, ha tényleg sikerül megállnod, hogy szentelen gyerekedet nem pofozod fel hirtelen haragodban.

Két jó tanácsot fogadj el tőlem: 1. A szeretet sorrendjéről ne feledkezz el! Első a társad, s csak utána jöhetnek a gyerekek. 2. Ne aggódalmaskodj! Ettől nem lesz a csemetéd immunrendszere erősebb, a felvételi ponthatár alacsonyabb, és az se biztos, hogy a legtökéletesebb embert kapja meg társául gyermeked. Inkább nézd a mező liliomait!

Tökéletes szülő nincs, ne is próbálkozz. Csak állandó lelkiismeretfurdalás, önvádaskodás gyötör, ha maximalista vagy. Lezseren, ötletesen tegyük mi szülők a dolgunkat, tudatában annak, hogy gyakran hibázunk. De a legnagyobb hibát akkor követnénk el, ha nem értéknek tekintenénk a gyermekeket.

A gyermeknevelés egy megismételhetetlen, hihetetlenül izgalmas, eseménydús kaland. Ne hagyd ki, hisz Isten legnagyobb ajándéka egy nő számára, hogy anya lehet. S ha életed nagy műve mégse sikerült 100%-ra – mert az ifjúvá cseperedett utódunk önálló, lusta, felelőtlen, céltalan, közömbös és nagyképű, még mindig hivatkozhatsz társad (férjed-feleséged) selejtes kromoszómáira... Tudod, csak lazán és humorosan...

Én a címben feltett kérdésre választ így adhatok: Igen, szüljünk és öszüljünk, mert ha nem, beszűkülünk, beszürkülünk.

Utolsó, de nyomós érvem (a zsebkendőt újra előveheted): Ha szülő leszel, jobb emberré válsz. Egész életedben a javát akarod majd valakiknek (még ha a gyermekek ezt nem is látják be olykor), s az egész életen át tartó jócselekedetek révén – reményeim szerint – sok-sok botlásunk ellenére is csak talál nekünk egy pici rést Szent Péter a mennyország ajtaján.

Úgy legyen.